

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3T/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010208
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gálová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2021:6321010208.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno samosudkyňou JUDr. Alicou Gálovou, v trestnej veci obžalovaného A. Y., nar. XX.XX.XXXX, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. septembra 2021, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný A. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., D. XXX/XX

je vinný, že

od 01.07.2020 do 28.02.2021 v mieste svojho trvalého bydliska v P., D. XXX/XX ako aj na iných miestach, kde sa v tom čase zdržiaval, si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu v Poprade č.k. 15P/12/2019-40 zo dňa 10.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2020 a vykonateľnosť dňa 01.07.2020, na základe ktorého bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna E. Y., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom P., D. XXX/XX, sumou 30% zo sumy životného minima vo výške 29,42 Eur vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky A. Y. trvale bytom P., D. XXX/XX., prechodne bytom J. XXX, v dôsledku čoho nezaplatil A. Y. na výživnom za uvedené obdobie sumu 225,36 Eur

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného

čím spáchal

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

za to sa odsudzuje

Podľa § 207 ods. 1, § 38 ods. 2, § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 80 (osemdesiat) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal dňa 08.07.2021 obžalobu na vtedy obvineného A. Y. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku s tým rozdielom, že dlžné výživné za rozhodné obdobie od 01.07.2020 do 28.02.2021 bolo vo výške 235,36 Eur.

Po podaní obžaloby podaním zo dňa 13.07.2021 obvinený uviedol, že chce výživné na maloletého E. Y. splácať v mesačných splátkach, že mu je úprimne ľúto, že neplatil výživné, ale je nezamestnaný, poberá len sociálnu dávku vo výške 67,- Eur. Sudkyňa následne vytýčila termín hlavného pojednávania na deň 30.08.2021. Obvinený podaním, ktoré došlo na súd 25.08.2021, požiadal o odročenie hlavného pojednávania. Uviedol, že sa nemôže dostaviť na súd z dôvodu finančných prostriedkov. V roku 2020 žil obžalovaný v Z., kde sa zoznámil s terajšou družkou C. K.. Z toho dôvodu ani nedostal žiadny rozsudok o tom, že má prispievať na výživu maloletého E., ktorý žije s matkou. Obžalovaný je od februára 2021 evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. Snaží sa zasielať matke výživné aspoň po 10,- Eur mesačne, naposledy jej poslal 22.07.2021 sumu 10,- Eur. Obžalovaný má okrem vyživovacej povinnosti na maloletého E. aj ďalšie vyživovacie povinnosti na maloleté deti, ktoré sú umiestnené v detskom domove. Bohužiaľ ani na tieto nemôže platiť výživné v plnej výške, nakoľko nepoberá takú čiastku. Jeho družka a príbuzní, ktorí bývajú v P. im prispievajú na stravu. Súd vyhovel obžalovanému a hlavné pojednávanie odročil, pričom stanovil termín hlavného pojednávania na deň

30.09.2021. Obžalovaný opäť pred začiatkom hlavného pojednávania podaním, ktoré došlo na súd dňa 28.09.2021, ospravedlnil svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že sa nemôže dostaviť na hlavné pojednávanie, lebo nemá finančné prostriedky. Poberá len dávku v hmotnej núdzi vo výške 67,80 Eur. Z tejto sumy nedokáže celý mesiac vyžiť, užiť manželku a ešte aj vynaložiť prostriedky na cestovné. Obžalovaný súhlasil s uložením trestu povinnej práce.

Sudkyňa preto podľa § 252 ods. 2 Tr. por. vykonala hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Pred začatím hlavného pojednávania sa telefonicky spojila s poškodenou A. Y., pričom zistila, že okrem spomínaných 10,- Eur, obžalovaný nezaplatil inú sumu na výživné.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, a to prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výpovede svedkyne poškodenej, matky maloletého, A. Y. ako aj ďalších listinných dôkazov vzťahujúcich sa na vec. Obžalovaný vo svojej výpovedi zo dňa 18.06.2021 uviedol, že s bývalou manželkou a maloletým E. nebýva v spoločnej domácnosti od roku 2014. Obžalovaný má vedomosť, že ich 7 spoločných detí vrátane E. je umiestnených v Detskom centre v Z.. Obžalovaný preto zasiela výživné na deti do tohto detského centra. Nevedel však uviesť kedy a v akej výške výživné zasielal, nemá o tom žiadne potvrdenie. Od 01.07.2020 svojej manželke a synovi nedal žiadne peniaze na výživné, nakoľko žiadne peniaze nemal, nikde nepracuje a poberá len sociálnu dávku vo výške 67,- Eur. Táto suma mu stačila na to, aby sám vyžil. Obžalovaný nemá iný príjem. Zároveň uviedol, že nevedel, že mu súd určil výživné, nakoľko mu nebol doručený žiadny rozsudok, že má prispievať na výživu syna sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima. Neprevzal ani žiadnu výzvu na zaplatenie dlžného výživného. Momentálne je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Obžalovaný naposledy pracoval v L. ako pomocník pri upratovacích službách, avšak bez pracovnej zmluvy. Od 11.01.2021 obžalovaný opäť žije na Slovensku, kde sa aj zaevidoval ako uchádzač o zamestnanie, a kde aj poberá sociálnu dávku vo výške 67,- Eur mesačne. Obžalovaný sa snaží nájsť prácu, chodí na brigády. Maloletého syna vídava, býval u neho aj 3 mesiace od apríla 2021. Darčeky mu nekupuje, nakoľko nemá z čoho. O tom, že E. už nie je umiestnený v Detskom centre v Z. sa dozvedel od svojho brata. Od tej doby je so synom v pravidelnom kontakte, pričom maloletý syn mu uvádza, že u matky mu nie je dobre a chce ísť bývať k nemu. Z tohto dôvodu si preto aj požiadal, aby mu maloletý syn bol zverený do výchovy. Dlžnú sumu od 01.07.2020 do 28.02.2021 vo výške 235,36 Eur je ochotný uhradiť hneď, ako mu to dovolí jeho finančná situácia.

Z výsluchu svedkyne poškodenej A. Y., matky maloletého E., súd zistil, že spolu s obžalovaným boli manželia, pričom s ich manželstva pochádza 7 detí. Maloletý E. bol zverený do jej osobnej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 15P/12/2019-40 zo dňa 10.06.2019, pričom súd zároveň určil,

že otec, obžalovaný, je povinný prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, a to vždy do 15. toho dňa v mesiaci. Od kedy má poškodená zverenie

maloletého syna do starostlivosti, obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť. Z toho dôvodu preto aj podala trestné oznámenie a v súčasnosti dlží obžalovaný na výživnom sumu vo výške 235,36 Eur. Poškodená je nezamestnaná, žije spolu s druhom v spoločnej domácnosti. Napriek tomu, že obžalovaný neplatí riadne výživné na maloletého, syn netrpel stavom hmotnej núdze a nemalo neplnenie výživného ani nepriaznivé následky na maloletého.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad súd zistil, že obžalovaný je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 05.02.2021 a jeho evidencia naďalej trvá. Predtým bol obžalovaný evidovaný ako uchádzač o zamestnanie v období od 20.02.2019 do 23.05.2019. Obžalovaný je poberateľom dávky v hmotnej núdzi od 01.03.2021 až do súčasnosti.

Z rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 15P/12/2019 - 40 zo dňa 10.06.2020 súd zistil, že maloletému E. Y. bol zrušená ústavná starostlivosť a bol zverený do starostlivosti matky A. Y.. Otec maloletého, obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené a nepľnoleté dieťa, ktoré je splatné vždy do 15. toho dňa v mesiaci.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní mal súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý mu kladie za vinu obžaloba s tým, že obžalovaný zaplatil výživné len vo výške 10,- Eur, a to v júli 2021. Obžalovanému bolo horeuvedeným rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/12/2019 určená vyživovacia povinnosť na maloletého syna E. vo výške 30 % zo sumy životného minima, čo predstavovalo v období od 01.07.2020 do 28.02.2021 sumu vo výške 29,42 Eur mesačne, spolu 235,36 Eur, keď sa obžalovaný zaevidoval na úrade práce vo februári 2021 a pomoc v hmotnej núdzi začal poberať až 01.03.2021. Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že nevedel, že má prispievať na výživu svojho syna matke maloletého, poškodenej. Súd v tomto smere musí poukázať na to, že obžalovaný ma vedomosť o tom, že 7 spoločných detí, ktoré mal obžalovaný s poškodenou, boli umiestnené v Detskom domove v Z.. Sám priznal, že ani na tieto maloleté deti neprispieva žiadnym výživným, nakoľko nemá dostatočné finančné prostriedky. Obžalovaný však zároveň uviedol, že žil v Z., kde pracoval brigádnicky, vrátil sa na Slovensko až v januári 2021, pričom musel zarobiť nejaké finančné prostriedky, čím mohol platiť výživné na maloletého syna. Stanovisko obžalovaného teda, že nemal prácu, nemal peniaze na platenie výživného v tomto prípade neobstojí, nakoľko bol v schopnostiach a možnostiach obžalovaného, aby platil výživné na maloletého syna aspoň v minimálnej výške.

Súd preto uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., keď najmenej 2 mesiace v období 2 rokov si neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi, pričom obžalovaný tento trestný čin spáchal vo vedomej nedbanlivosti. Obžalovaný vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že keď nemá stálu prácu, že si túto vyživovaciu povinnosť nemusí plniť. Obžalovaný nevyvíjal dostatočnú aktivitu na to, aby si vyživovaciu

povinnosť splnil, nebol zaevidovaný na úrade práce a v podstate celú starostlivosť o výživu maloletého syna preniesol na štát, keď aj poškodená, ktorá je nezamestnaná, požiadala o priznanie náhradného výživného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti prípadu, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný bol doposiaľ sedem krát súdne trestaný, naposledy to bolo rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/6/2015 zo dňa 16.02.2015, keď obžalovanému bol podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6,5 roka a potom rozhodnutím Okresného súdu Praha - východ sp. zn. 38T/2/2020 zo dňa 15.01.2020, keď bol obžalovanému za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky uložený peňažný trest vo výške 8 000,- Kč. Súd potom obžalovanému ukladal trest podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. (sadzba 0-2 roky) a § 38 ods. 2 Tr. zák., keď súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, keď sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval a jednu príťažujúcu okolnosť, že bol v minulosti súdne trestaný. Súd ďalej pri ukladaní trestu zoberal do úvahy

jednak osobu obžalovaného, okolnosti celého prípadu, charakter trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil ako aj výšku dlžného výživného a nakoniec dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného bude postačujúci aj trest povinnej práce, a to vo výmere 80 hodín. Súd je názoru, že tento trest, keďže obžalovaný je nezamestnaný, prispeje k tomu, aby obžalovaný znovu nadobudol pracovný návyk, aby sa následne zamestnal a plnil si svoju vyživovaciu povinnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.